Fosterlandet

AXEL LUNDEGÅRD — OLOF HOLMBERG f. 1871

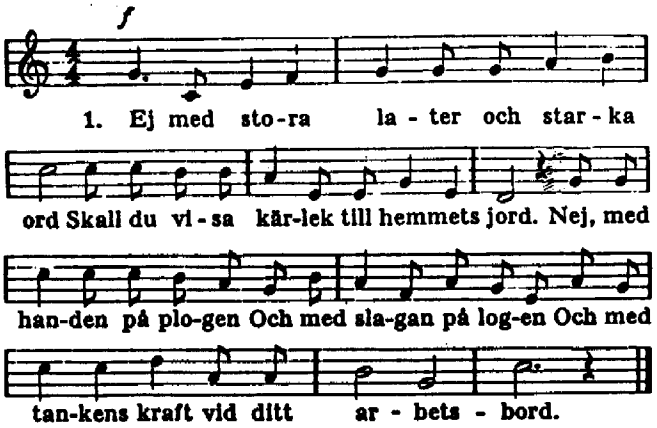

2. Fosterlandet blir vad du gör det till, Blir så ljust och fagert och rikt du vill. Det är du, som bebor det, Av din gärning beror det. Fosterlandet blir vad du tror och vill.

3. Ej är Sverige fattigt, ej mörkt, ej kallt. Det var järn i jorden, när drivan smalt, Och i sommarnattsljuset Rodnar rågen vid suset Av den svenska furan, som hägnar allt.

4. Snöland, solland, lyssna! Kring skär och strand Sorla tusen böljor, dem kölden band. Tusen vaknande unga Viljor verka och sjunga, Och det röjs, det plöjs i vårt fosterland.